

Montserrat Torrent, organista centenària: “La cultura té necessitat de sàvia jove i agosarada”

El Festival de Torroella programa el seu concert a Pals el mateix cap de setmana que reuneix joves talents amb el Fringe

“La cultura té necessitat de sàvia jove i agosarada”, celebra Torrent, disposada a cedir, si fes falta “la meva presència per un nou espectacle per a joves. Crec que un festival com cal no els ha d’oblidar. Endavant”, escriu. Sí, escriu, perquè, amb l’edat, l’organista va perdre l’oïda. “El moment en què t’adones que l’audició va per mal camí és molt decebedor. No va ser immediat, però les circumstàncies, l’estridència del so de l’orgue al cor combinat amb aterratges molt perillosos, van posar-hi el seu granet”, explica. Llavors, va sentir “frustració i no saber què he de fer”, però Torrent es declara “molt tossuda i a poc a poc ho vaig anar assimilant” fins al punt que pot assegurar que sent “nota per nota quan estic tocant”. De fet, és capaç de detectar canvis de registres sense veure’ls ni sentir-los, almenys en el sentit tradicional del verb. Torrent torna al Festival de Torroella després de debutar-hi “amb en Vicent Campos, trompetista, el 23 de juliol de 1982. Va ser una col·laboració que vàrem iniciar a Torroella amb un resultat força reeixit”, afegeix. Llavors ja era una artista contrastada i referent, i en el temps que ha passat no ha fet més que confirmar-ho. Ho demostrarà, de nou, a Pals, amb un repertori amb obres de Francisco Correa de Arauxo, abans que García Banegas agafi el relleu interpretant peces d’autors com Domenico Zipoli, Arcangelo Corelli o Astor Piazzolla, a més d’una obra pròpia sobre el diàleg entre mestres i deixebles. Els cent anys no frenen Torrent, perquè “l’energia l’obting directament de la Música, del meu despertar, del poder entrar en contacte amb l’orgue d’estudi que tinc a casa, i la intimitat que tenim tots tres”, assegura. La clau està a tenir “resiliència i disciplina, tot té un preu, però el resultat és molt confortant. Mai he fet pas cas dels aniversaris i com hi arribaria, xino-xano si va llontano. Sempre he estat optimista”, escriu tot observant que “m’ha creat més enrenou el centenari que els noranta-nou anys anteriors”. Deixar-ho? “Només les meves xacres seran les que em facin prendre la decisió de tancar l’etapa de concerts, però a casa amb el meu orgue no hi haurà res que m’impedeixi seguir fent-lo sonar”.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/07/17/montserrat-torrent-organista-centenaria-cultura-132511588.html>